

Een bi-zon-der jaar

door Carel de Goeij

Veel verbale onverkwikkelijkheden het afgelopen jaar, veel woeste woorden. Zeker, d'r werd ook veel gebroken, gegraven en gebouwd, maar wat overheerst in de terugblik is toch vooral de waas van politieke ruzies en geharrewar over de gebeurtenissen van het voorbije jaar. Kampen deed zijn eretitel als Stad des Woords alle eer aan, maar dan op een andere manier dan de mannenbroeders doorgaans voor ogen staat.

In januari leek er nog geen vuiltje aan de lucht. Burgemeester Oosterhof tekende voor zes jaar bij en hield de Kampenaren opgewekt voor eens wat vaker trots op hun mooie stad en ommeland te wezen. Niet zo afgeven, niet zo klagen, niet zo zeuren, gewoon lekker trots en de schouders d'r onder. Maar zo makkelijk gaat dat niet. Een maand later was het al raak. Niet helemaal onverwacht, want een Sail-jaar staat altijd garant voor zondagsrust-gedoe, maar zo heftig als dit keer hebben we het nog niet meegemaakt. Oosterhof besloot de knuppel maar eens stevig in het hoenderhok te gooien. In tegenstelling tot de vorige keer vertikte hij het nu de zondagskermis te verbieden en ging resoluut de confrontatie aan met wethouders - die hem en groupe het toestaan van een kermis op paaszon-dag ontraden hadden - en raad. Hij kreeg een motie van afkeuring (gesteund door Christen-Unie, SGP en Gemeente Belang Kampen) aan z'n broek, leek even de handdoek in de ring te gooien, maar bleek vervolgens toch te zeer gehecht aan z'n Kamper geknok. De raad was niet écht uit op een knock-out en na een gesprekje met de commissaris van de koningin werd de vrede weer getekend. Nou ja, vrede, dat zal het nooit worden tussen Jan - 'Een burgemeester moet trekken en sleuren' - Oosterhof en veel raadsleden en ingezetenen. Z'n uitgesproken voorkeur voor twee legale coffeeshops, om zodoende meer grip te krijgen op het gebruik van en de handel in drugs, joeg destijds al veel mensen de stuipen op het lijf. En ook met z'n liberale houding ten opzichte van kermisgedruis op zondag - 'Als ik een gospelconcert toesta, kan ik niet tegelijk kermisgeluid verbieden' - was tegen het zere been. Het zondagskermisje - vier attracties open met beperkt geluid - kwam er, maar de

manier waarop die tot stand kwam voorspelt voor de volgende aflevering van Sail weinig goeds. Ook dan wordt het weer heibel in de tent.

Niet dat er op zondag in Kampen helemaal niets kan. Een evenement als WegVanKunst - vorig jaar voor de vijfde keer - blijkt probleemloos te combineren met de hang naar zondagsrust, maar zo gauw er sprake is van enig rumoer en spektakel op zondag, blijkt hoezeer Kampen nog doordrenkt is van christelijke onverzettelijkheid. Samen met de populistische aversie tegen Oosterhof, samengebald in de fractie van Gemeente Belang Kampen, vormt dat een stevig obstakel voor het verder oprekken van de zondagsrust.

Tweede hoofdonderwerp van afgelopen jaar was ongetwijfeld de mogelijke woningbouw over de Zwartendijk heen. In het kielzog van de aanleg van de Hanzelijn - minister Karla Peijs gaf eind januari de officiële aftrap - en de plannen voor een 'bypass' tussen IJssel en Drontenermeer, wil de gemeente graag ruimte voor woningbouw in het gebied waar honderd jaar geleden de Zuiderzee nog vrij spel had. Het voornemen daar mogelijk ooit te gaan bouwen stuitte bij veel Kampenaren op een ijzig onbehagen. Een onbehagen dat de Werkgroep Zwartendijk wist om te zetten in maar liefst 9.000 handtekeningen tégen. Het benadrukt nog eens hoeveel moeite veel Kampenaren hebben met de naar het westen kantelende oriëntatie van de stad.

Dát dit gebeurt is onmiskenbaar: de Hanzelijn, verbreding van N50 naar A50, verbetering van de weg naar Dronten en vandaar naar Noord-Holland en de ontwikkeling van het gebied bij station Kampen-Zuid. Maar de grote vraag is of die ontwikkelingen de gemeente zoveel extra dynamiek zullen bezorgen dat het huidige vertrekoverschot omgebogen kan worden in een instroom van nieuwe mensen, ideeën en activiteiten. Of leidt de betere bereikbaarheid van Kampen aan de westkant alleen maar tot de komst van wat randstedelijke forensen, een paar bedrijven erbij langs de A50 en blijft het verder 'business as usual'? Het verlangen om de deur aan de westkant van het huis eens goed open te zetten wordt getemperd door de vrees wat er mogelijk door die deuropening allemaal naar binnen komt.

Het was niet voor niks dat wethouder Bert Boerman bij aanvang van de grote vakantie alle raadsleden Geert Maks boek *Hoe God verdween uit Jorwerd: een Nederlands dorp in de twintigste eeuw* meegaf. Impliciete boodschap: Weest niet bang, we zullen niet toestaan dat het hechte sociale en christelijke weefsel van onze gemeenschap verscheurd wordt door groei en modernisering. Tja, Boerman mag daar van overtuigd zijn, veel Kampenaren hebben op dit punt nog hun gereede twijfels.

Die prangende onzekerheid over de toekomst op lange termijn werd vorig jaar gelaafd met de vreugde over de landelijke intocht van Sinterklaas - samen met Sail een enorme opkikker voor de toeristische uitstraling van stad en ommeland. Steeds meer mensen ontdekken Kampen.

Het was dan ook de hoogste tijd dat er vorig jaar - eindelijk! - een begin gemaakt werd met de verbouwing van het Oude Raadhuis tot Stedelijk Museum, na zo'n vijf jaar heen-en-weer gepraat. Ook de Nieuwe Toren ging in de steigers en bijna alle klokken er uit. Bijna al het hout van de opbouw moet vervangen worden. Aan de rand van de stad - in de oksel van N50 en Flevoweg - verrees het nieuwe gezamenlijke vmbo-gebouw van Almere en Ichthus, niet ver daarvandaan - sportpark Hagenbroek - ging de eerste paal de grond in voor een gezamenlijke nieuwbouw van Trimaran, Enkschool en De Ambelt.

Toch waren het, zoals gezegd, niet de daden, maar vooral de woorden die politiek Kampen het afgelopen jaar in hun greep hielden. Een verbale uitglijder van GBK-raadslid Ruud Töller tegen collega Bert Weever begin november leidde tot een breuk in de coalitie en het vertrek uit het college van de schuldeloze GBK-wethouder Gerard Wiggers. Daarmee kwam na ruim anderhalf jaar een eind aan de coalitie van PvdA, CU, SGP en GBK.

En daarmee sloot Kampen 2007 af zoals het het jaar begonnen was: met een heftige politieke rel, waarvan de schaduw zich in volle lengte vooruitwierp in dit en volgend jaar. Zeker, Kampen probeert goed te regeren door weids vooruit te zien en breed te denken. Maar tegelijkertijd kunnen we niet zonder lekker hakketakken op de vierkante centimeter en af en toe een stevige rel. Nee, het wordt een bi-zon-der jaar, en dat wordt het.